

Sygn. akt II K 621/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

10 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Ciechanowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Domurad - Wilkowska

Protokolant: Paulina Demkowska

przy udziale Prokuratora: Barbary Owczarek

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2016r. w Ciechanowie

sprawy:

D. M., urodzonego (...) w C., syna L. i H. z domu P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 lipca 2016r. w (...) gm. C. prowadził pojazd mechaniczny ciągnik rolniczy w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości (I. badanie 1,41 mg/l, II. Badanie 1,38 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu),

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

ORZEKA:

- oskarżonego **D. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;
- na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby;
- na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;
- na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 5000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
- na podstawie art. 43b k.k. orzeka podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie jego treści na tablicy ogłoszeń Sądu Rejonowego w Ciechanowie przez okres 7 (siedmiu) dni;
- obciąża oskarżonego opłatą w kwocie 60 (sześćdziesiąt) złotych oraz pozostałymi kosztami sądowymi w kwocie 110 (sto dziesięć) złotych.

II K 621/16

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 § 1a k.p.k. Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do części wyroku odnoszącej się do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu zgodnie z wnioskiem oskarżonego:

Oskarżony D. M. ma 47 lat, posiada wykształcenie podstawowe. Oskarżony nie pracuje, jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Pozostaje na utrzymaniu matki. Oskarżony jest rozwiedziony, ma dwoje dorosłych dzieci. Oskarżony jest właścicielem działki wraz z siedliskiem o powierzchni 2 ha. Oskarżony nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. (oświadczenie oskarżonego k. 95). Oskarżony nie był karany. (karta karna k. 58)

W czasie popełnienia tego czynu oskarżony był osobą dorosłą, w pełni poczytalną, nadto doskonale zdawał sobie sprawę z bezprawności swojego postępowania oraz z tego, że nie zachodzi żadna okoliczność wyłączająca bezprawność czynu lub winę. Można więc było od niego wymagać zachowania zgodnego z prawem. Zatem uznać należy, że oskarżony w pełni zdawał sobie sprawę, iż kieruje pojazdem w stanie nietrzeźwości i skoro zdecydował się na takie zachowanie, to popełnił przestępstwo z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim.

Przy wymiarze kary oskarżonemu Sąd wziął pod uwagę - zgodnie z art. 53 k.k. - szereg okoliczności wpływających na jej wymiar, a zwłaszcza sposób zachowania sprawcy, stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, właściwości i warunki osobiste sprawcy oraz jego sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

Uznając oskarżonego D. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. Sąd skazał go na podstawie art. 178a § 1 k.k. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd po stronie okoliczności łagodzących wziął pod uwagę przede wszystkim uprzednią niekaralność oskarżonego (k.58). Po stronie okoliczności obciążających Sąd zaliczył znaczną społeczną szkodliwość czynu popełnionego przez oskarżonego. Oskarżony świadomie i dobrowolnie wprowadził się w stan nietrzeźwości i mimo upojenia alkoholem podjął decyzję o prowadzeniu pojazdu. Oskarżony jako osoba dorosła był w pełni świadomy swojego postępowania, można było więc od niego wymagać zachowania zgodnego z prawem.

Dodatkowo należy wskazać na inne okoliczności. Oskarżony jak wykazały badania na zawartość alkoholu, miał od 1,38 do 1,41 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Nie może budzić wątpliwości, iż jest to stan silnego upojenia alkoholowego. Okoliczność ta zdaniem Sądu wpływa na wymiar kary w zakresie jej zaostrzenia. Oznacza ona, iż stan nietrzeźwości oskarżonego nie był czymś przypadkowym. Jednocześnie mimo takiego upojenia alkoholem oskarżony prowadził ciągnik rolniczy. Zachowanie oskarżonego mogło spowodować więc poważne w skutkach zdarzenie drogowe. Sąd miał także na uwadze potrzebę kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, ponieważ przestępstwa określone w art. 178a k.k. są nagminne i niezbędne jest utrwalanie w społeczeństwie wiedzy, że uczestnictwo w ruchu drogowym przez osoby nietrzeźwe jest nie tylko niebezpieczne, ale też jest przestępstwem.

Stąd też podnosząc te wszystkie okoliczności Sąd uznał, iż kara trzech miesięcy pozbawienia wolności jest karą adekwatną, uwzględniającą stopień winy sprawcy i spełni ona swój cel jako kara. Sąd nie znajduje żadnych okoliczności mogących skutkować złagodzeniem kary.

Sąd jednakże warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 k.k. na okres 2 lat próby, albowiem w przekonaniu Sądu uzasadnionym jest przypuszczenie, że pomimo niewykonania kary, oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. Jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, uwzględniając jego właściwości i warunki osobiste. Zdaniem Sądu w stosunku do oskarżonego zachodzą przesłanki do ustalenia pozytywnej prognozy kryminologicznej, która wskazuje, iż fakt zawieszenia wykonania orzeczonej kary będzie wystarczającym dla zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. W ocenie Sądu brak jest faktów wskazujących na wnioski przeciwny. Sąd skorzystał z wyjątkowego dobrodziejstwa w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary dając oskarżonemu szansę poprawy swojego zachowania w warunkach wolnościowych, aby można było zweryfikować, czy rzeczywiście zasłużył on na dobrodziejstwo w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary i nie popełni ponownie przestępstwa.

W znowelizowanym art. 42 § 2 k.k., który wszedł w życie z dniem 18 maja 2015r., przewidziano m.in. obligatoryjne orzekanie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych albo pojazdów określonego rodzaju, na okres nie krótszy niż 3 lata, wobec sprawcy przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, który w czasie popełnienia przestępstwa był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia określonego w art. 173, 174 lub 177 k.k.

Zważywszy z jednej strony na stan nietrzeźwości oskarżonego, zaś z drugiej strony na fakt uprzedniej niekaralności oskarżonego, Sąd uznał, iż zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych winien być orzeczony na okres minimalny 3 lat. Brak było podstaw do wyłączenia z zakresu tego środka karnego określonego typu pojazdów mechanicznych. Sąd uznał więc, iż realną represją dla oskarżonego będzie zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Ustalając taki właśnie okres Sąd wziął pod uwagę, iż oskarżony sam dobrowolnie wprowadził się w stan nietrzeźwości i mimo silnego upojenia alkoholem podjął decyzję o prowadzeniu pojazdu. W ocenie Sądu trzyletni okres zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych będzie środkiem karnym adekwatnym do popełnionego przez oskarżonego czynu. Oskarżony świadomie wprowadził się w stan nietrzeźwości, nadto po wypiciu alkoholu wsiadł za kierownicę ciągnika. Dlatego też zdaniem Sądu adekwatne w stosunku do stopnia winy oskarżonego będzie wymierzenie mu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.

Nadto na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Wysokość świadczenia Sąd ustalił na kwotę minimalną 5.000 złotych albowiem w oparciu o znowelizowane przepisy w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 1 k.k. sąd orzeka obligatoryjnie świadczenie pieniężne w wysokości od 5.000 złotych do 60.000 złotych.

Zgodnie z treścią art. 43b k.k. sąd może orzec o podaniu wyroku do publicznej wiadomości w określony sposób jeżeli uzna to za celowe, w szczególności ze względu na społeczne oddziaływanie skazania, o ile nie narusza to interesu pokrzywdzonego. Mając powyższe na uwadze, a przede wszystkim nagminność popełniania tego rodzaju przestępstw, Sąd uznał, iż celowym dla osiągnięcia celów kary w zakresie prewencji indywidualnej, a nadto prewencji generalnej, będzie podanie tego wyroku do publicznej wiadomości.

Zdaniem Sądu orzeczona wobec oskarżonego kara pozbawienia wolności i środki karne są sprawiedliwe i słuszne w odczuciu społecznym, spełnią tym samym wymogi prewencji generalnej, jak również stanowią zasłużoną dolegliwość jaka spotka oskarżonego za naruszenie pozostających pod ochroną prawa dóbr. Kara ta i środki karne są również współmierne do stopnia winy i społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu.

Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k., a także na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm) Sąd zasądził od oskarżonego koszty sądowe w całości we wskazanej w wyroku wysokości. O kosztach Sąd orzekł mając na uwadze sytuację materialną i rodzinną oskarżonego. Sąd uznał, że oskarżony ma realne możliwości majątkowe pozwalające na ich zapłatę, może podjąć pracę chociażby dorywczą aby uiścić należności sądowe, zwłaszcza iż ich wysokość jest niewielka.

Z tych wszystkich powodów orzeczono jak w części dyspozycyjnej wyroku.